

7. SEPTEMBER – PRAZNIK POSAVJA

Slovesno tudi v novih krajevnih skupnostih

V spomin na 7. september 1941, ko so se mladi Skojevci Adrijan Kumar, Miho Kos, Jože Kališnik in Lojze Gogala prvič spopadli z okupatorjem na območju nekdanjega rajona Ježica, ki skupaj z družbenopolitičnimi in drugimi organizacijami na Posavju skrbi za negovanje tradicij predvojnega revolucionarnega dela in NOB.

Predstavniki vseh sedmih krajevnih skupnosti so se zbrali na slavnostni seji, kjer so podpisali listino o skupnem praznovanju 7. septembra.

Nadse uspeša je bila proslava v počastitev spominskega dne. Tokrat je bila na osnovni šoli Danile Kumarjeve. Govoril je Miha Čerin, predsednik sekcije medvojnih aktivistov OF rajona Ježica. V kulturnem programu so nastopili pevski zbor Svobode-Posavje, recitatorka Nevenka Koprivšek, gojenci glasbene šole Franceta Šturma, Andrej Kurent in Lado Korošec.

Vrsto prireditve so pripravili športniki, gasilci, mladina in drugi. Nogometaši Ježice so odigrali tri tekme, med drugimi je bilo tudi tradicionalno srečanje suhi:debeli. Člani gasilskih društev Tomačevo, Stožice in Ježica so pripravili gasilsko vajo. V krajevni skupnosti Ivan Kavčič je bil turnir v malem nogometu in košarki, v Ulici narodne zaščite so odprli mladinski center, odigrali so šahovski turnir. Na Bratovševski ploščadi je bil koncert godbe na pihala Papirnice Vevče. V Stožicah je bil balinarski turnir, v Savljah kolesarska dirka, na Ježici pa košarkarski turnir.

V Savljah so pripravili pogostitev starejših občanov, pri Šternu pa je bilo srečanje vojaških vojnih invalidov.

KS IVAN KAVČIČ

Otroško varstvo v prvem planu

V središču pozornosti krajevnih skupnosti Ivan Kavčič je ta trenutek predvsem problem otroškega varstva, o čemer smo že poročali. Vsa prizadevanja veljajo predvsem do govoru o postavitvi še enega vzgojno-varstvenega zavoda v soseski BS-3, ki naj bi bil po kapaciteti enak že obstoječemu ob Allendejevi cesti, s tem, da bi bil tako glede hrane kot osebja funkcionalno vezan na že obstoječi VVZ. Vsekakor je največji problem financiranje gradnje take varstvene enote, zato bo potrebno k sodelovanju pridobiti tudi zainteresirane delovne organizacije.

ZVEZA SINDIKATOV

Vsebinska obogatitev kongresnih dokumentov

Vedno močnejše delovanje vseh družbenopolitičnih dejavnikov v naši občini in poživljena predkongresna aktivnost občinskih sindikatov je porok, da bodo kongresni dokumenti dobili svoje obeležje v ocenah osnovnih organizacij o tem kako so ovrednotile svoje delo v predkongresnem obdobju, pričakujejo pa tudi vsebinske pripombe na kongresne dokumente.

Predsedstvo občinskih sindikatov veliko pričakuje tudi od skupščin strokovnih sindikatov na katerih je treba poudariti predvsem vprašanja socialne politike, varstva pri delu, kvalitete in meril gospodarnosti. V pripravah na mestno skupščino ZS si bodo prizadevali priti do političnega dogovora o enotni dejavnosti sindikatov v Ljubljani. Nekatere že izvedene skupščine strokovnih sindikatov Bežigrada so pokazale, da je v razpravah članstva prišla do izraza predkongresna aktivnost, z razumevanjem pa so sprejeli tudi novo organiziranost sindikata. Glede na analizo razprav o predkongresni aktivnosti v osnovnih organizacijah predsedstvo ocenjuje, da je obravnavanje vse premalo posegalo v vsebino kongresnih dokumentov.

V cilju poživljanja predkongresnih aktivnosti predsedstvo podpira idejo republiških sindikatov o iskanju različnih oblik delovanja kot tekmova-

nja med osnovnimi organizacijami na področju produktivnosti, delovne discipline, urejenosti samoupravnih splošnih aktov, kulturne in športne dejavnosti, verjetno pa bodo najboljše tudi podelili določena priznanja. Organizirali bodo tudi tematske razprave o predkongresni aktivnosti v Tovarni kovinske galanterije in Obnovi, v skupno akcijo pa se bo vključila tudi mladinska organizacija.

Do danes dobljene pripombe se v glavnem nanašajo na statutarne določila kot statusa osnovnih organizacij in vloge občinskega sveta ZS. Glede na močno organiziranost sindikata v občini pa pomeni pomanjkanje vsebinskih pripomb gotovo resno nalogo predsedstva občinskega sveta. Poudarili so tudi, da v kongresnih dokumentih vse preveč govorimo o zavzemanju za določene družbene cilje, premalo pa je glede na to govora o konkretni odgovornosti.

DANE BESEDNJAK

MLADINA NA ČRNUČAH

Z delovno akcijo v novo obdobje

Tako, počitnice so končane! Obnovljene moči bodo morale zado- stovati do naslednjih!

S takimi mislimi so se lotili dela mladinci v krajevni skupnosti Črnuče-Nadgorica. Odprli so klubske prostore, pregledali stanje v njih in ugotovili, da bo treba najprej počistiti in prebeliti stene, potem bo šele mogoče nadaljevati z delom in tudi z zabavo v klubu. Zbrala se jih je kar mala delovna brigada in v dobrih treh dneh so prebarvali stene, lesene predmete in še nekaj drugih rekvizitov. Odstranili so tudi staro šaro in tako se je prostor celo nekoliko povečal.

Čisti, sveži, lahko bi rekli polepšani prostori bodo kmalu pripravljeni. Klub osnovne organizacije ZSMS Črnuče-Nadgorica bodo odprli 15. septembra. Nova sezona se je torej že začela. Kot pa je v navadi, v klubskih prostorih ne bo samo zabavno, temveč tudi delovno. Že prvi teden po otvoritvi klubskih prostorov, točneje 19. septembra, bodo imeli mladinci namreč pro-

gramsko-volilno konferenco, na katero se temeljito pripravljajo.

STANKA RITONJA

Slovesnost na vojaški gimnaziji

Ob začetku šolskega leta so na vojaški gimnaziji Franc Rozman-Stane za Bežigradom organizirali svečani sprejem. Z novinci so prišli na slovesnost tudi njihovi starši in sorodniki. Pozdravil jih je direktor šole Stanko Jelačin. Poudaril je, da generacije gojencev na tej šoli dosega vse boljše rezultate pri vzgoji in izobraževanju, v preteklem šolskem letu jih je kar 98% uspešno končalo razred. Letos pričakujejo še boljše rezultate.

Novinci so takoj po svečanosti odpotovali v Fažano pri Pulju na 10-dnevni tečaj plavanja.

I. Š.

Še drugi razlogi

V Kroniki 13. številke našega glasila je bila objavljena fotografija hiše in vrta, ki je ograjen z bodečo žico. Avtor fotografije in teksta je neznan. Prav zaradi tega menim, da je njegova kritika potrebna osvetlitve tudi z druge strani, kajti močno se bojim, da ji ni botrovala le želja po novih družbenih odnosih. Temu kritiku in tudi dru oglašali, bi rad svetoval, da pomislijo še na druge razloge: na premajhno zrelost nas samih, na pomanjkljive pedagoške sposobnosti okolice in na pomanjkanje čuta, na kar opozarja sestavek na isti strani glasila.

S tradicijo obremenjena generacija, ki odhaja, pravi, da ima vrednost le to, za kar se trudimo, v kar smo vložili nekaj dela. Tega generacija, ki prihaja, ne pozna. Njej se za marsikaj ni potrebno truditi, ni ji potrebno delati, da bi si kaj pridobila, večino že ima. Ima stanovanje ali hišo, avto ali vsaj motor se predno je napravila šola. To velja za predstavnike, ki žive v okolju, ki ga prikazuje omenjena fotografija. Na dan in pred noč je položeno vse, zato vrednosti teh dobrin ne pozna. Pozna jo le ti, ki se je trudili, da je trava lepo pokošena, rože v lončku zalite, dreve in grmovje obrezano, grede okopane. Tak človek želi te vrednote ohraniti, vendar ne le zase, tudi za druge, ti pa morajo to delo pravilno ceniti. Uničiti te vrednote je nehumano dejanje.

Kaj bi rekel avtor kritike, če bi sam imel na skrbi tak vrt, urejal bi ga, plel, sadil cvetje itd., pa bi se pripodila skupina nadebudne mladeži, si utrla pot preko grede, mimo grmovja, mimogrede položila nekaj vej na jablan, pomečkala okrasni grm. Ko bi okrasil okna z lončnicami, bi mu neko noč odnesli vse po vrsti. Seveda bi se to ne zgodilo samo enkrat. Stezice bi rasle vsako dopoldne, popoldne, vsako noč. Vmes pa popravljal, obnovil...

Bi mar pustil, da se vr zastare v goščavo, ga bi zapustil? Tudi tedaj bi se našel kdo, ki bi vr fotografiral in zopet bi bil pred očmi kritike, češ, glejte malomarneža, niti svojega vrta ne uredi! Sosedje iz bližnjih in daljnjih blokov in hiš bi pripeljali mimo, »povsem slučajno«, svoje ljubljence, pse in mačke. Tu ji jih odvezali in se zapletli v pogovor z znancom. Nihče psa ne sili na vrt, da se iztrebi, odtoči, žival neuma gre sama na tuje.

Ko bi kosil travo, bi grazil po iztrebkih. Trava bi bila seveda dobro pognojena, vendar to ni gnoj za travo! Kdor ima iz nostalgije kosček grede, ima svoj vrt, solato, nekaj korenjčka, šopek peteršilja, steblo ohrovtu ali glavo zelja – ko bi videl psa, kako dvigne nogo ob tem njegovem pridejku – bi avtor ob takem prizoru postavil ograjo ali ne? In če bi stanoval v hiši, ki ima še podpritično stanovanje, ki ga lahko ponoči le kako uro zračni, sicer pa je okolica zasmrjena od prometa in tiskarne Dela, pa se mladež že starejši generacije odloči za invazijo v odprto stanovanje – bi se avtor, ki ograjo kritizira morda le odločil zanjo. Kajne? Morda bi se raje upokojil in se preselil v gore ali na deželo v samoto?

Zal, nismo že zrel, da bi si urali vrtove in zelenice po filmskem ameriškem vzorcu, kjer hodi vsakdo le po poti, ki je za to namenjena, vsakdo vodi psa na vrvi, spoštuje tujo lastnino, odmetava odpadke le v za to namenjene koške itd. Zato mislim, da bodo ograje še ostale in še marsikdo jo bo postavil.

DUŠAN NOVAK

Nimamo miru

Ogorčila me je objavljena fotografija v rubriki »Glej tička« in vrstice pod njo. Sem namreč »srečna« lastnica atrijskega stanovanja v soseski BS-3 poleg zelenice, ki ste jo fotografirali. Moja zelenica sicer ni ozajšana z bodečo žico, vendar pa vam bom napisala, kako »srečni« lastniki »uživamo« te naše kosčke zelenice.

Avtor, ki je fotografiral »genialen« varnostni sistem, naj bi se ozri samo štiri metre stran in videl bi več kot 3 metre visoko mrežo, ki loči nogometno igrišče od teh naših zelenic. Kljub tej mreži pa nogometna žoga najmanj pet do desetkrat v enem popoldnevu prileti na našo ali sosedovo zelenico. Prileti tudi v okno (debela mrežasto steklo na hodniku je razbita od udarca žoge), na balkon,

med cvetje. Nogometaši, stari od 15 do 22 let, ne izbirajo sredstev, da pridejo spet do svoje žoge. Nesramno »hodijo« čez okrasno grmičevje, ne ustavljajo se stopiti na tuj vrt, niti na tuj balkon. Mar je potem kaj čudnega, če so sosedje z bodečo žico zaščitili svoj vrt pred takšnimi zlikovci? Dvakrat sem videla, kako je žoga pristala celo na balkonu v prvem nadstropju, pa se nogometaši niso ustavljali priti na tujo zelenico in od tam splezati na balkon, medtem ko stranke ni bilo doma.

Ker je naš balkon pomaknjen nekoliko ven iz bloka, se nemalo krat zgodi, da zblje žoga cvetlične lončke, ki so na balkonski steni (ne na ograji). Balkon je poln zemlje, cvetje je polomljeno, besede opravičila običajno ni. Ne pomaga lepa beseda, ne pomaga prošnja, ne opomin ne grožnja. »Srečne« lastnike mineva želja, da bi ozajšali te svoje zelenice in balkone.

Naj vam opišem še dogodek 10. avgusta: na igrišču je bila kot običajno množica igralcev. Tri žoge so navsgriz letale po igrišču. Sedela sem na balkonu in varovala enomesečno hčerko, ki je ležala v vozičku. Na žalost moramo mi »srečni« lastniki varovati svoje otroke celo na lastnem balkonu, na vrtu pa se otroka sploh ne bi upala pustiti. Samo za hip sem stopila v stanovanje po stekleničko mleka za hčerko, ko zaslišim že dobro znani ropot. Nogometna žoga je s silo priletela na balkon in se ustavila pol metra od glave mojega otroka. Mislim, da ni potrebno izgubljati

Kako bi to preprečili? Tako kot na Kolesiji naj bi ne dovolili odnašati steklenic iz okrepčevalnice ali pa naj bi ukinili prodajo vstekljenicnih pijač.

VOJKO LEBAN
Peričeva 7

Kar nam ni všeč, tudi drugim ni!

Naneslo je, da sem bila nekaj dni doma, pa sem včasih malo počivala na balkonu in opazovala vrvež okoli blokov. Videla sem marsikaj. Na primer: tovarišica v II. nadstropju sosednjega bloka je obesila perilo na balkon. Kmalu za njo je prišla na balkon v III. nadstropju njena sosedka iztepati preproge in, ko je končala, je mirno pometla smeti prek balkona. Zajetne »mačke« so zaplesale po zraku – nekaj jih je »posedlo« tudi po sosedinem perilu. Lahko si mislimo, kako vesela jih je bila.

Drugi ali tretji dan po opisnem dogodku je bilo pa tako: tovariš v II. nadstropju je na balkonu nekaj stružil in barval, tudi balkonska tla je pobarval. Po opravljenem delu je pometel balkon, seveda tudi kar premet ograje. In pod njegovim balkonom v I. nadstropju se je sušila snežno bela posteljnina. Če je bila brezhibno bela tudi, ko je njena lastnica posušeno pobrala, pa ne bi mogla trditi.

Nekatere sosedse – bodi bližnje ali tudi malo bolj oddaljene – ra-

pisma bralcev

besed, kako bi silovit udarec žoge lahko poškodoval tako majhnega otroka. Seveda od igralcev ni hotel biti nihče kriv. Ker sem se takrat resnično razburila in nisem hotela vrniti žoge, se je vnel besedni boj. Po mnenju nekaterih igralcev naj bi dala otroka pač v stanovanje; naj ga nimam na balkonu; ali pa naj ga odpeljem kam drugam, saj imam voziček.

Ker sem prepričana, da so že prišle pritožbe na krajevno skupnost glede takih in podobnih problemov, me zanima, kaj meni o tem krajevna skupnost Ivana Kavčiča. Morda bi se našel kdo, ki bi posedel kako urico ob igrišču in si na licu mesta ogledal razmere. Lahko bi tudi prisluhnil neprimernemu vpitju in grdemu žargonu nogometašev, o čemer sicer ne mislim razpravljati, bi pa kljub temu napisala, da stranke ob igrišču ne poznamo miru. Miru ni v popoldanskem času, ko bi marsikdo želel po delu malo počitka, miru ni celo ob 9. uri zvečer. Ni stavka brez do krajinosti neprimernih besed in psov, ki ne vplivajo vzgojno na mlajše otroke.

V dopoldanskem času, ko imajo pravico igrati na igrišču mlajši, vseh omenjenih problemov ni: igrajo mirno, dokaj tiho, skoraj se ne zgodi, da bi kdo žogo brnil preko mreže, grdih besed skoraj ni. Popoldne ti mlajši nimajo pravice do igrišča, kajti starejši jih brezobzirno spodijo in igrajo sami.

Morda se bo še kdo od stanovalcev oglašil in o tem problemu napisal svoje mnenje; tudi stanovalci, ki trenutno še niso prizadeali. Kajti ni namreč dvoma, da bo sčasoma le prepovedano parkiranje avtomobilov v naselju (bil bi že skrajni čas). Ker je parkirni prostor samo nekaj metrov oddaljen od igrišča bo žoga nemalo krat padla na parkirana vozila.

Nujno potrebno bo spremeniti namembnost igrišča: namenjen naj bo mirnejšim igram ali pa naj bi prepovedali na njem igrati starejšim. Naj o tem razmisli krajevna skupnost.

M. G.

Črepinje na kopališču

Lepe nedelje sem na kopališču pri Šternu videl, kako se je nekemu fantu razbila steklenica od piva. Kopališki mojster je to opazil in zahteval je, naj fant pobere črepinje. Fant je to tudi storil. Šel sem pogledat in videl, da je vendarle ostalo precej majhnih drobcov stekla, ki se kar preradi zaplijo v podplata nič nudega sluti- cih kopalcev.

de kdaj malo poklepeta, si po- tožimo, kar nas teži, da nam je laže, še rajši pa izmenjamo vesele novice. Vendar zgoraj opisanih sosedov še nisem opazila v tovariskem pomenku (na sumu jih imam, da preradi drug drugemu zagrenijo urico ali dan).

Anka

Avtobusna proga štev. 20

Krajani »BS-3« smo se zelo razveselili nove Viatoreve proge, ki nas je končno povezala z mestom. Ker smo po dveh letih še vedno vezani na prevoz pri nakupu vsakega prehranbenega artikla in vsega ostalega, je nova proga seveda zelo dobrodošla. Vendar pa v celoti naših pričakovanj ni zadovoljila in tudi ne Viatorevih, saj avtobusi čisto vozijo skoraj prazni.

Prvi meseci obratovanja naj bi bili poskusni, na osnovi katerih se bo odločalo o progi. Če ne bodo upoštevali nekaterih dejstev, pa bo rezultat tak, da se proga ne izplača.

1. Progo so uvedli v poletnih mesecih, v času dopustov in šolskih počitnic; zato je bistveno manj potnikov.

2. Proga pripelje le do Figovca, torej je izredno kratka, zato je prevoz relativno drág, saj so kra- jani v večini primerov vezani na prestopanje, kar predstavlja večjo izgubo časa ter večji prevozni strošek (npr. BS-3 – Trg osvobodilne fronte 12, – oz. 14 din). Marsikateri potnik se zato odloči za daljšo pot, da pride do direktne proge.

Progo bi bilo potrebno podaljšati vsaj do Trga osvoboditve, da bi se je posluževali tudi obiskovalci živilskega trga, Name, Maksmarketa, kulturnih institucij Opere, Drame, Filharmonije, študentje srednjih tehničnih šol, filozofske fakultete, uslužbenci Ljubljanske banke in iskre itd.

Pričakujemo, da bo krajevna skupnost to problematiko z Viatorem pretehtala. Obstoječo progo je potrebno podaljšati ali pa proge, ki obračajo na Linhartovi, podaljšati do Reboljeve ulice – seveda, če je to tehnično izvedljivo.

Fani Potočnik
Ul. 29. herc. div. št. 4

Avtobus štev. 14

V zadnji številki smo med pismi bralcev pod naslovom Smeti na tleh zapisali, da je v Savljah postajališče proge 15. Seveda vozijo v Savlje avtobusi na progi štev. 14.